

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne tilkendegive, at jeg synes, det har været nogle rare toner, der på det sidste har lydt fra hr. Jørgen Estrup, ikke mindst når vi taler om de almennyttige boligselskabers mulighed for virksomhed uden for landets grænser. Jeg synes, det har været dejligt at høre, i og med at vi kan konstatere, at der så er et flertal her i Folketinget, der vil være med til at sikre, at vi bruger den viden, de muligheder, til at udnytte mulige eksportveje.

Men jeg må indrømme, jeg har egentlig også siddet og været lidt forundret, for ikke at sige lidt forvirret. Den 7. marts i år havde vi faktisk en debat omkring dette emne, og den dag siger såvel hr. Lysholm Christensen og fru Bodil Thrane som fru Pernille Sams alle tre, at det er en god idé. Jeg kan citere fra Folketingets forhandlinger 1990-91, 2. samling, sp. 2905, hvor hr. Lysholm Christensen udtaler – og det er en god fællesnævner for, hvad der er blevet sagt:

»Men vi har bestemt ikke noget imod, at vi har en vis eksport på dette område. Den viden og ekspertise, vi har opbygget på boligområdet, kan vi roligt dele med andre, og er der nogle muligheder for at eksportere noget af dette, ser vi det gerne.«

Og jeg er egentlig lige så overrasket over, at boligministeren i dag åbenbart også har ændret holdning, for boligministeren var ligeledes positiv over for, at vi skulle foretage den form for eksport. Derfor synes jeg egentlig, det er naturligt på det her tidspunkt at spørge såvel boligministeren som de øvrige partier, der i dag har givet udtryk for deres negative holdning, om det ikke er en fejlurdering, et fejlskridt og en misforståelse, at det er kommet med i det her lovforslag.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst takke for en rimelig positiv modtagelse af dette lovforslag; det lover godt for de kommende udvalgsforhandlinger. Jeg kan glæde mig over, at der bredt er en forstående holdning på stort set alle områder, selvfølgelig med visse undtagelser, som jeg om lidt skal vende tilbage til.

Fru Lissa Mathiasen siger, at vi selvfølgelig ikke skal bygge boliger, der ikke er brug for, og fejrer så til, at vi skal have klarlagt det reelle behov. Jamen så egner det sig naturligt til udvalgsdrøftelserne.

Min fornemmelse er – og det er ikke bare en fornemmelse, det skyldes også nogle vurderinger, vi har foretaget – at vi med den udbygningstakt, vi her lægger op til, sammenholdt med hvad der foregår på det private marked og på boligmarkedet i øvrigt, vil opleve, at vi har en fortsat forbedring af antallet af boliger her i landet, og at vi mere og mere nærmer os et mætningspunkt. Uden at jeg skal tage den diskussion op, tror jeg nok, at alle kan være tjent med det.

Regeringspartierne ordførere har peget på hele diskussionen omkring mætningsproblematikken, og jeg har ikke yderligere tilføjelser til det.

Men til hr. Pelle Voigt vil jeg gerne sige, at jeg er meget forstående over for det synspunkt, som hr. Pelle Voigt lagde for dagen, nemlig om vi kunne finde en anden måde at mødes på, som også hr. Jørgen Estrup var inde på.

Jeg synes, det er en meget vigtig problemstilling. Jeg er ked af, at hverken hr. Pelle Voigt eller hr. Jørgen Estrup deltog i den boligpolitiske handlingsplan, hvoraf det netop fremgår, at de fem øvrige partier her i Folketinget er indstillet på at tage en drøftelse om at decentralisere, forenkle vores kvotestyringssystem omkring støttepolitikken. Men som jeg sagde i juni måned, da vi netop drøftede færdiggørelsen og beslutningen omkring den boligpolitiske handlingsplan: Den omstændighed, at de to partier sammen med Fremskridtspartiet ikke var med i forliget, forhindrer jo ikke, at de også kan bidrage konstruktivt til en positiv udvikling i denne retning.

Må jeg så sige vedrørende hele diskussionen om eksport: Det er jo rigtigt, vi har haft den tidligere. Jeg er meget enig også på det punkt med hr. Pelle Voigt, for hvad var det, hr. Pelle Voigt sagde? Han sagde: Vi må ikke lave et system, som betyder, at lejernes eller skatteborgernes penge kommer i klemme. Det var faktisk, hvad jeg husker at hr. Pelle Voigt sagde, og det er udgangspunktet for min grundlæggende holdning til det her.

Der findes faktisk boligselskaber, hvis ekspertise er overført i eksportmæssig sammenhæng, på konsulentbasis eller i en anden form, for det kan ske på mange måder. Private siger: Men kunne vi dog ikke nyttiggøre den ekspertise og erfaring, vi har i Danmark på det her område, når vi alligevel arbejder i Berlin?